

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου στον Εσπερινό :

«Δεῦτε οὖν φιλέορτοι καί φιλόχριστοι, τά ἄνθη τῶν ἀρετῶν δρεψάμενοι, καθαραῖς ἐννοίαις ... τοῦ Ἀρχαγγέλου τήν σύναξιν τιμήσωμεν».

Μέ αὐτά τά λόγια προτρέπει καί ἐμᾶς ἀπόψε ὁ ἱερός ὑμνογράφος νά τιμήσουμε τή σύναξη τῶν ἁγίων Ἀρχαγγέλων Μιχαήλ καί Γαβριήλ καί πασῶν τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων. Μᾶς καλεῖ νά δρεψοῦμε τά ἄνθη τῶν ἀρετῶν καί μέ καθαρό τόν νοῦ μας ἀπό τά γήινα καί ἁμαρτωλά πού συνήθως τόν κατακλύζουν νά προσέλθουμε στόν ναό τους γιά νά τούς συναντήσουμε καί νά εὐχαριστήσουμε τόν Θεό, γιατί μᾶς τούς χάρισε ὡς προστάτες καί φύλακες τῆς ζωῆς μας.

Μᾶς καλεῖ ὁ ἱερός ὑμνογράφος νά προσφέρουμε στούς ἁγίους ἀγγέλους τά ἄνθη τῶν ἀρετῶν, γιατί οἱ ἀρετές μας εἶναι αὐτές πού τούς ἱκανοποιοῦν καί τούς χαροποιοῦν, ὄχι μόνο γιατί οἱ ἴδιοι εἶναι κατ' ἐξοχήν ἐνάρετα ὄντα, ἀλλά καί γιατί χαίρονται καί εὐχαριστοῦνται, ὅταν βλέπουν καί ἐμᾶς νά προοδεύουμε καί νά προκόπτουμε στό ἀγαθό.

Μᾶς καλεῖ ὅμως νά τούς πλησιάσουμε καί μέ καθαρό νοῦ καί καθαρή σκέψη, γιατί οἱ ἴδιοι εἶναι πνεύματα καθαρά, τά ὅποια δέν τά μολύνει ποτέ καμιά ἁμαρτωλή σκέψη ἢ ἐπιθυμία. Εἶναι πνεύματα καθαρά καί ἁγνά πού εὐχαριστοῦνται στήν καθαρότητα καί τήν ἀγνότητα τῶν ψυχῶν, τίς ὁποῖες τούς κάλεσε ὁ Θεός νά διακονοῦν.

Γιατί ὅμως μᾶς καλεῖ ὁ ἱερός ὑμνογράφος νά τιμήσουμε τούς ἁγίους ἀγγέλους καί ἀρχαγγέλους;

Μᾶς καλεῖ, ἀδελφοί μου, πρῶτον γιά τήν ἐμμονή τους στό ἀγαθό καί τήν πιστότητά τους στόν Θεό. Ὄταν ὁ Ἐωσφόρος καί οἱ δικοί του ἄγγελοι θέλησαν νά ὑπερκεράσουν τόν δημιουργό τους Θεό καί νά γίνουν «ὅμοιοι τῷ Ὑψίστῳ», μέ ἀποτέλεσμα νά ἐκπέσουν ἀπό τήν ἀγαθή ἀγγελική τους φύση καί νά γίνουν πνεύματα σκοτεινά καί ἐχθροί τοῦ Θεοῦ, οἱ ἅγιοι ἄγγελοι πού τιμοῦμε σήμερα παρέμειναν σταθεροί καί πιστοί στόν Θεό, κερδίζοντας ἔτσι μέ τή χάρη του τό προνόμιο νά εἶναι στό ἐξῆς ἄτρεπτοι στό κακό.

Μᾶς καλεῖ ὅμως, ἀδελφοί μου, καί γιά ἕναν ἀκόμη λόγο νά τιμήσουμε τούς ἁγίους ἀγγέλους· καί αὐτός εἶναι ἡ εὐγνωμοσύνη μας

πρός αὐτούς γιά ὅλα ὅσα μᾶς προσφέρουν κατ' ἐντολή τοῦ Θεοῦ. Διότι ὁ Θεός δέν κράτησε τούς ἀγγέλους γιά τόν ἑαυτό του· καί μπορεῖ νά εἶναι καί νά θεωροῦνται οἱ ἀγγελοὶ πνεύματα διακονικά, μπορεῖ ἔργο τους νά εἶναι νά ὑμνοῦν «ἀκαταπαύστοις στόμασιν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις» τόν Θεόν καί νά τόν διακονοῦν, ὅμως ὁ Θεός τούς ἔχει θέσει στήν πραγματικότητα στή δική μας διακονία. Γιατί καθένας ἀπό ἐμᾶς ἔχει τόν δικό του προσωπικό ἀγγελο φύλακα, τόν δικό του προσωπικό βοηθό καί συμπαραστάτη στήν πορεία του ἀπό τή γῆστον οὐρανό, τόν προσωπικό του ὁδηγό γιά νά περάσει, ἐφόσον τόν ἀκολουθεῖ μέ πιστότητα, τίς συμπληγάδες τοῦ παρόντος κόσμου καί νά φθάσει στή βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Κάθε ἕνας ἀπό ἐμᾶς ἔχει τόν δικό του ἀγγελο γιά νά τόν ἐνθαρρύνει καί νά τόν ἐνισχύσει στόν καθημερινό του ἀγώνα, ἀλλά καί γιά νά τόν προστατεύει «μήποτε προσκόψη πρὸς λίθον τόν πόδα» του, ὑπό μία καί μόνη προϋπόθεση: νά ἀποφασίσει ὁ ἄνθρωπος νά ἀκολουθεῖ τό μονοπάτι πού τοῦ ὑποδεικνύει ὁ φύλακας ἀγγελός του καί νά ἀγωνίζεται γιά τήν ἀπόκτηση τῶν ἀρετῶν.

Πόσο σημαντική καί πόσο μεγάλη εἶναι αὐτή ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ πρὸς τόν ἄνθρωπο. Στέλνει γιά τή διακονία μας τούς δικούς του ὑπηρέτες· γιατί οἱ ἅγιοι ἀγγελοὶ εἶναι ὑπηρέτες τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἀπό πολλή ἀγάπη μᾶς τούς παραχωρεῖ. Καί ἂν, ἀδελφοί μου, γιά τὰ ἀνθρώπινα μέτρα θεωροῦνται προνομιούχοι οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι διαθέτουν κάποιον νά τούς ἐξυπηρετεῖστίς καθημερινές τους ἀνάγκες, κάποιον πού νά τούς φυλάσσει καί νά τούς προστατεύει ἀπό τούς κινδύνους στούς ὁποίους εἶναι ἐκτεθειμένοι, πολύ περισσότερο προνομιούχοι εἴμαστε ἐμεῖς, πού ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ μᾶς ἀξιώνει νά ἔχουμε τούς ἀγγέλους νά διακονοῦν στό ἔργο τῆς σωτηρίας μας. Διότι κύριος σκοπός τῶν ἁγίων ἀγγέλων στή ζωή μας εἶναι νά μᾶς ὁδηγήσουν στή σωτηρία.

Αὐτή τή μεγάλη εὐλογία πού ἔχουμε, θά πρέπει ὅπωςδήποτε νά ἀξιοποιήσουμε κάνοντας στή ζωή μας ὅτιδήποτε τούς χαροποιεῖ, ὥστε νά παραμένουν πάντοτε κοντά μας καί νά ἐπιτελοῦν μέ χαρά τή διακονία τους. Καί τούς χαροποιεῖ ὅτιδήποτε χαροποιεῖ καί τόν Θεό. Τούς χαροποιεῖ ἡ προσπάθεια

καί ὀργώνας μας νά ἀποφεύγουμε τήν ἁμαρτία καί τό κακό, νά διατηροῦμε τήν ψυχή καί τό σῶμα μας, τήν καρδιά καί τόν νοῦ μας καθαρά ἀπό τούς ρύπους τῆς ἁμαρτίας.

Ἄς προσπαθοῦμε, λοιπόν, καί ἄς ἀγωνιζόμαστε γι' αὐτόν τόν σκοπό, ἀδελφοί μου, καί ἄς ἐπικαλούμεθα σέ κάθε στιγμή τῆς ζωῆς μας τή βοήθεια καί τή μεσιτεία τους στόν Θεό, καί νά εἴμαστε βέβαιοι ὅτι μέ τή βοήθειά τους θά ἀξιωθοῦμε καί ἐμεῖς νά ἐπιτύχουμε τή σωτηρία μας.

Ἡ ὁμιλία του Σεβασμιωτάτου στην Θ. Λειτουργία :

«Ὅπου ἐπισκίαση ἡ χάρις σου, Ἀρχάγγελε, ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου διώκεται ἡ δύναμις».

Ἐορτάζει καί τιμᾷ σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας τή σύναξη τῶν ἁγίων Ἀρχαγγέλων Μιχαήλ καί Γαβριήλ καί πασῶν τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων Ἀσωμάτων. Ἐορτάζει καί τιμᾷ τούς ἁγίους ἀγγέλους καί ἀρχαγγέλους, οἵποιοι εἶναι τά ἀσώματα καί νοερά δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ, οἱ ὅποιοι εἶναι τά λειτουργικά πνεύματα, τά ὅποια τόν ὑμνοῦν καί τόν δοξάζουν νυχθημερόν «ἀκαταπαύστοι στόμασιν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις», ἀλλά καί διακονοῦν τό θεῖο σχέδιό του μέ ἀπόλυτη πιστότητα καί ὑπακοή.

Καί δέν εἶναι τυχαῖο ὅτι τόσο τό ἀποστολικό ὅσο καί τό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα τῆς σημερινῆς ἐορτῆς ἀναφέρονται στό θέμα τῆς ὑπακοῆς καί τῆς ὑποταγῆς στό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Διότι οἱ ἅγιοι ἄγγελοι εἶναι τά κατ' ἐξοχήν πρότυπα ὑπακοῆς στόν Θεό. Καί μάλιστα ἀπέδειξαν αὐτή τήν ὑπακοή τους παραμένοντας πιστοί κοντά του καί διακονώντας τόν Θεό μέ ἀφοσίωση καί εὐγνωμοσύνη, διότι ὁ Θεός εἶναι ὁ δημιουργός τους καί δημιουργός τοῦ σύμπαντος κόσμου. Ἐκαναν, δηλαδή, αὐτό πού δέν ἔκανε τό τάγμα τοῦ Ἐωσφόρου, τοῦ φωτεινοῦ ἐκείνου ἀγγέλου, ὁ ὁποῖος, τυφλωμένος ἀπό τήν ὑπερηφάνεια καί μή ἐκτιμώντας τή δωρεά τοῦ Θεοῦ, ἐπαναστάτησε ἐναντίον του καί θέλησε νά πάρει τή θέση του καί νά γίνει αὐτός κύριος τοῦ σύμπαντος καί ὅλης τῆς κτίσεως.

Πῶς ὅμως μπορούσε νά γίνει, ὅταν ὑπῆρχε ὁ κύριος καί πλάστης τῆς κτίσεως καί αὐτός δέν ἦταν παρά ἓνα δημιουργημά του; Πῶς ἦταν δυνατόν νά ὑπερκεράσει τόν Θεό καί νά γίνει αὐτός Θεός στή θέση τοῦ Θεοῦ;

Δέν ἦταν δυνατόν, φυσικά, ἀλλά ἡ ὑπερηφάνεια καί ὁ ἐγωισμός τοῦ σκότισαν τόν νοῦ καί ἀπό φωτεινό πνεῦμα πού ἦταν ἔγινε σκοτεινό, ἀπό καθαρό καί ἀγαθό πού ἦταν, ἔγινε πονηρό, καί ἀπό ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ἔγινε δυστυχῶς ἐχθρός καί διάβολός του, καί χωρίσθηκε ὀριστικά ἀπό τόν Αὐτόν.

Γι' αὐτό καί ἀντί νά διακονεῖ τόν Θεό, ἀντί νά φυλάσσει καί νά προστατεύει κατ' ἐντολή τοῦ Θεοῦ τούς ἀνθρώπους, ὁ διάβολος τούς μισεῖ καί τούς ἐχθρεύεται καί συκοφαντεῖ τόν Θεό καί βάζει προσκόμματα καί δημιουργεῖ πειρασμούς, ὥστε νά μᾶς ἀπομακρύνει ἀπό τόν Θεό καί νά μᾶς μετατρέψει σέ ὑποχείριά του, νά μᾶς μετατρέψει σέ δικούς του δούλους καί διακόνους καί νά μᾶς κάνει νά χάσουμε τήν εὐτυχία καί τή μακαριότητα πού μᾶς προσφέρει ὁ Θεός καί τήν ὁποία ὁ ἴδιος στερήθηκε ἐξαιτίας τῆς ὑπερηφανείας καί τοῦ ἐγωισμοῦ του.

Ὅμως ἐμεῖς, ἀδελφοί μου, τιμώντας σήμερα τούς ἀγίους ἀγγέλους καί ἀρχαγγέλους, τά πρότυπα αὐτά τῆς ὑπακοῆς καί τῆς πρόθυμης ἐφαρμογῆς τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ, ἄς προσπαθήσουμε νά ἀκολουθήσουμε τό παράδειγμά τους.

Ἄς ἐπικαλούμεθα καθημερινά τή βοήθεια καί τή συμπαράστασή τους γιά νά βαδίζουμε τήν ὁδὸ τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ καί γιά νά κάνουμε στή ζωὴ μας τό θέλημά του, ὅπως τό κάνουν ὅλοι οἱ ἅγιοι ἄγγελοι.

Ἄς ἐπικαλούμεθα τή βοήθεια καί τήν προστασία τους γιά νά ἀποφεύγουμε «τά πεπτρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ», τοῦ διαβόλου, πού προσπαθεῖ νά μᾶς τραυματίσει καί νά μᾶς ὀδηγήσει στήν πτώση, ἀλλά καί γιά νά ἀποφεύγουμε τίς παγίδες τῶν πειρασμῶν, τίς ὁποῖες καθημερινά στήνει ὁ ἐχθρός τῆς ψυχῆς μας γιά νά μᾶς κάνει νά ἁμαρτήσουμε καί νά πάθουμε ὅ,τι ἔπαθε καί ἐκεῖνος.

Ἄς ἐπικαλούμεθα τή βοήθεια καί τήν προστασία τῶν ἀγίων ἀγγέλων καί τοῦ φύλακός μας ἀγγέλου, γιατί ὁ καθένας ἀπό ἐμᾶς ἔχει τόν φύλακα ἄγγελό του, γιά νά ἀποφεύγουμε τόν πειρασμό τοῦ ἐγωισμοῦ καί τῆς ὑπερηφανείας πού μᾶς ἀποξενώνει καί μᾶς χωρίζει ἀπό τόν Θεό καί μᾶς ὀδηγεῖ στήν ἀπώλεια καί τήν καταστροφή.

Ἄς ἔχουμε, ἀδελφοί μου, πάντοτε κατά νοῦν τήν προτροπή τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, πού εἶπε πρὸς ὅλα τὰ τάγματα τῶν ἀγγέλων, «στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου», μέ τήν ὁποία προσπάθησε νά συγκρατήσῃ ἀπό τήν πτώση τόν Ἐωσφόρο καί ὅσους τόν ἀκολουθοῦσαν, ὥστε νά εἴμεθα προσεκτικοί στή ζωή μας καί νά μήν ἐπαναστατοῦμε ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, εἴτε μέ τούς λογισμούς εἴτε μέ τίς πράξεις μας, νομίζοντας ὅτι ὁ Θεός μᾶς στερεῖ τήν ἐλευθερία μέ τόν νόμο καί τίς ἐντολές του.

Ὁ Θεός μᾶς δημιούργησε ἐλευθέρους καί οἱ ἐντολές του, τίς ὁποῖες μᾶς καλεῖνᾶ ἀκολουθήσουμε, εἶναι αὐτές, ἀδελφοί μου, οἱ ὁποῖες μᾶς βοηθοῦν νά διατηρήσουμε τήν ἐλευθερία τήν ὁποία μᾶς χάρισε ὁ Θεός καί νά μήν γίνουμε δέσμιοι τῶν παθῶν μας καί ὑποχείρια τοῦ διαβόλου.

Γι' αὐτό ἄς προσπαθοῦμε νά μιμούμεθα τήν ὑπακοή τῶν ἁγίων ἀγγέλων καί ἀρχαγγέλων στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, καί ἄς δοξολογοῦμε καί ἐμεῖς μαζί τους τόν Θεό γιά ὅλες τίς δωρεές πού μᾶς χαρίζει, ἀλλά καί γιά τόν φύλακα ἄγγελο πού ἔχει δώσει στόν καθένα μας, καί ὁ ὁποῖος, βλέποντας τή διάθεσή μας νά ὑπακούουμε στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, θά εἶναι πάντοτε συμπαραστάτης μας ἀλλά καί θά μεσιτεύει στόν Θεό γιά μᾶς καί τή σωτηρία μας.